

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 19.12.2007
СОМ(2007) 823 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ
ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА**

относно действия на Общността във връзка с китолова

СЪОБЩЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно действия на Общността във връзка с китолова

Въведение

Продължителната експлоатация на китове и влошаването на околната среда доведе до значителното намаляване на популацията на много видове китове. Международното сътрудничество за съхраняване и управление на популациите от китове в рамките на Международната комисия по китолов (IWC) е отслабнало в резултат на безкрайни спорове между водещите китоловни държави и противниците на китолова. Европейският съюз все още не е могъл да използва политическата си тежест в контекста на IWC главно поради липсата на координирано и съгласувано становище на Общността.

С това съобщение Комисията желае да изтъкне необходимостта ЕС, в качеството си на главен участник, да се включи в общите усилия на международната политика по китолова предвид настоящата ситуация във връзка с опазване на китовите в ЕС и в международен мащаб. ЕС следва да се ръководи от целта да гарантира създаването и прилагането на ефективна международна регулаторна рамка за опазване на китовите.

1. МЕЖДУНАРОДНА КОМИСИЯ ПО КИТОЛОВА

1.1. *История на досието*

1. Китовите, както и делфините и морските свине спадат към разред китоподобни (*Cetacea*). Има 13 вида „едри китове“, като например син кит, финвал, гърбав кит, полярен кит, кашалот и кит джудже и други 68 вида по-дребни китове и делфини. Видовете китове, главно едрите китове, са били обект на улов още от средните векове в Европа, северните океани и в следствие в Америка и други райони по света, в това число и Антарктика. Месото на китовите се е използвало за храна в различни райони по света, други важни продукти от китове са били китовата кост и особено маслото и мазнините, които са използвани като гориво и за смазване на машините. Китоловът достигна връхната си точка през 50-те и 60-те години на XX век с годишен улов от десетки хиляди китове. Вследствие на тази продължителна експлоатация на китове, към средата на миналия век популацията на много видове китове значително намаля. Освен това влошаването на околната среда, в това число климатичните изменения, и допълнителните улови в рибните стопанства продължава да заплашва по-нататък китовите.
2. Международната комисия по китолов (IWC) е международната организация, която следи за опазването и управлението на популациите от китове. Тя беше създадена чрез Международната конвенция за регламентиране на китолова („Конвенцията“), подписана на 2 декември 1946 г. във Вашингтон. В контекста на нарастващата и развиващата се китоловна промишленост конвенцията цели „да осигури ефективното опазване на популациите от китове и по този начин да позволи правомерното развитие на китоловната промишленост“.
3. Членството в IWC е достъпно само за правителствата, които са страна по Конвенцията. През последните години броят на страните по Конвенцията е

нараснал бързо на 77, от които 20¹ са държави-членки на ЕС. Европейската комисия е насърчавала непрекъснато тези държави-членки, които все още не са били страни, да се присъединят към Конвенцията.

4. Европейската общност има статут на наблюдател в IWC. Комисията прие предложение през 1992 г. за водене на преговори за присъединяване на Общността като страна по Конвенцията². Съветът обаче все още не е предприел действия с оглед на това предложение.
5. IWC трябва да преразгледа и ревизира според необходимостта мерките от графика към Конвенцията, които определят правилата за извършване на китолов по света. Графикът е приложен към Конвенцията и представлява неразделна част от нея и затова е обвързващ за страните. В действителност Конвенцията представлява общата регулаторна рамка, а графикът определя подробни правила за китолов с оглед на опазването и използването на китовите. Мерките от графика определят, между другото, видовете китове, които са изцяло защитени, специфичните райони, посочени като резервати за китове, броят и размерите на китовите, допустими за лов, китоловните сезони, координират научните проучвания (включително и въпроси, свързани с околната среда) и събирането на данните. За да се направи изменение в графика е необходимо мнозинство от три четвърти на страните и то влиза в сила в срок от 90 дни за тези страни, които не са се противопоставили. На тази основа графикът беше изменен на заседанието на IWC през 1982 г. чрез добавянето на нов параграф за въвеждане на мораториум върху търговския китолов.
6. IWC заседава веднъж годишно. Заседанията през 2006 г. и 2007 г. се проведоха съответно в Сейнт Китс и Невис и в Енкъридж, Аляска.
7. По молба на Стокхолмската конференция на ООН по човешката околна среда през 1972 г. IWC прие по-късно през 1982 г. мораториум върху търговския китолов, който е в сила от 1985 г. С приемането на теза мярка IWC взе под внимание неточностите по отношение на научната информация за популацията на китовите и трудностите, свързани с получаването на необходимите данни³.
8. Една от основните теми на заседанията на IWC през последните години е дали популациите от китове са се възстановили до такава степен, че по контролиран начин да се премахне забраната върху търговския китолов.

---

¹ Австрия, Белгия, Кипър, Република Чехия, Дания, Финландия, Франция, Германия, Гърция, Унгария, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Португалия, Република Словакия, Словения, Испания, Швеция, Обединеното кралство.

² Съобщение на Комисията към Съвета относно опазването на китове в рамките на IWC (COM (92)316). Приложението към него включва проект за решение, което оправомощава Комисията да води преговори от името на Общността във връзка със съставянето на протокол за изменение на Конвенцията, с който се допуска участието на ЕО.

³ Текстът от графика гласи следното: Пар. 10(д) „Независимо от останалите разпоредби в параграф 10, разрешеният брой на китовите от всички популации, уловени за убиване с търговски цели, е равен на нула за сезона на крайбрежния улов през 1986 г. и за сезона на улова в дълбоки води през 1985/86 г. и след това. Спазването на тази разпоредба ще се следи чрез използването на най-добри научни консултации и най-късно през 1990 г. Комисията ще направи подробна оценка на въздействието на това решение, засягащо популациите от китове, и ще предприеме промени, свързани с разпоредбата и установяването на нови ограничения за китолова.“

9. Необходимостта от нови цели и процедури на управление беше осъзната от самото начало на дискусиите на IWC във връзка с бъдещото управление на търговския китолов, последвали влизането в сила на забраната. В съответствие с това беше съставена ревизирана процедура на управление (РПУ). РПУ следва да установи допустимия брой за улов на китове въз основа на научните данни, свързани с популациите на китове. Процедурата беше приета през 1994 г., но тя все още не се прилага в очакване на ревизираната схема на управление (PCY). Целта на PCY е да гарантира спазването на разпоредбите на IWC. Тя ще включва широк набор от контролни мерки в този контекст. Бяха повдигнати въпроси като присъствието на международни наблюдатели на борда на плавателни съдове, проверки във връзка с борбата с незаконния и недеklarиран китолов, мерки за спазване, разпределяне на разходите за контролни мерки, възможности за отмяна на забраната при определени условия (напр. ограничаване на китолова само в изключителните икономически територии), хуманно отношение към животните и международен контрол на китолова с научна цел. Но значителна част от работата по PCY се оказва трудна и противоречива и досега не са постигнати резултати. На пленарното заседание на IWC през 2006 г. беше отчетено за първи път, че преговорите по PCY са стигнали до задънена улица. В дългосрочна перспектива бъдещето на IWC зависи до голяма степен от разрешаването на въпросите, обсъждани в контекста на PCY.

1.2. Изключения от забраната

10. Мораториумът върху търговския китолов не се отнася до автохтонния китолов, който според действащия режим на IWC е разрешен за Дания (само за Гренландия за видовете финвал и джудже), за Руската федерация (само за Сибир за сивия кит), Сейнт Винсент и Гренадини (гърбав кит) и за САЩ (само за Аляска за полярния кит и при дадени случаи за Вашингтон за сивия кит). От създаването си IWC е признал факта, че автохтонният китолов с цел осигуряване на препитание (ASW) има различни цели от тези на търговския китолов. Националните правителства са задължени да предоставят на Международната комисия по китолова доказателства за необходимостта от китолов, свързана с културните традиции и препитанието на съответните населения. Международната комисия по китолов определя ограниченията за улова на популациите от китове с оглед на автохтонния китолов за препитание за срок от 5 години след провеждането на научни консултации.
11. Конвенцията позволява на страните по нея да внасят възражения⁴ спрямо обвързващи решения, като напр. мораториума. Норвегия и Исландия не са обвързани с мораториума, тъй като те са подали възражение/запазване на право и продължават да ловят китове по тяхна преценка.
12. Конвенцията позволява също така на страните по нея да извършват китолов без специално одобрение от страна на IWC по силата на специални разрешения, предоставяни от националните органи за т.нар. „научноизследователски цели“.

---

⁴ Процедурата по изразяване на възражения (член V, параграф 3 от Конвенцията) е била сериозно критикувана в смисъла на „лишаване от зъби“ на IWC, но без нея вероятно Конвенцията е нямало да бъде подписана. Освен това, без това право дадено правителство би било в състояние да се оттегли от Конвенцията и по този начин да не бъде обвързано с която и да било разпоредба от нея.

Правото за издаване на такива специални разрешения е залегнало в член VIII от Конвенцията от 1946 г.⁵. Страните по Конвенцията трябва да внесат предложения за разглеждане в съответствие с Конвенцията, но в крайна сметка всяка страна решава дали да издаде специално разрешение или не. Това право има предимство пред други регламенти на Комисията, в това число тези за мораториума и резерватите. Има сведения, че в някои страни не всички от убитите китове се използват само за научни цели. Както изглежда Япония (и до известна степен Исландия) провежда „научни“ програми най-често в Антарктика и след това продава месото им по националните пазари.

Поради широкия обхват на всички тези изключения мораториумът не е имал практически ефект върху китоловната политика на Япония, Норвегия и Исландия.

1.3. Последни развития в търговския китолов

13. Въпреки мораториума върху „търговския китолов“ уловът на китове продължава да бъде значителен въз основа на горепосочените изключения. От влизането в действие на мораториума върху търговския китолов през 1985/86 г. повече от 29000 кита са били убити по силата на различните изключения и годишните улови са се увеличили. Общият размер на уловите на четирите страни, които попадат под изключението за автохтонния китолов с цел осигуряване на препитание е намалял⁶. През периода 1985 г. – 2005 г. общите улови, които попадат под това изключение, са възлизали на 6788 според предоставените от IWC данни.

По преценка Норвегия е уловила 639 кита джудже през сезона 2005/2006г. и възнамерява да увеличи значително уловите през следващите години. Япония е издавала разрешения за научни цели за всяка година от 1987 г. насам. През 2007 г. разрешения са били издадени за около 850 кита джудже, 10 финвала, 220 обикновени кита джудже, 50 кита от вида *Balaenoptera brydei*, 10 сейвала и 10 кашалота. Исландия е подновила китолова за научни цели през 2003 г. и търговския китолов през 2006 г.⁷. Общо 161 обикновени кита джудже са били

---

⁵ Член VIII, параграф 1-3: 1. „Независимо от останалите разпоредби в Конвенцията всяко правителство, което е страна по нея, може да предоставя на гражданите си специално разрешение за убиване, изваждане и третиране на китове с научноизследователски цели, което подлежи на количествени ограничения и на други условия по преценка на съответното правителство, а убиването, изваждането и третирането на китове в съответствие с разпоредбите на този член се изключва от полето на действие на тази Конвенция. Всяко правителство страна по Конвенцията уведомява незабавно Комисията за всяко едно предоставено разрешение. Всяко правителство страна по Конвенцията може да отмени във всеки един момент такова специално предоставено разрешение. 2. Доколкото е практически възможно китовете, които са разрешени за улов по силата на тези специални разрешения, се обработват и постъпленията се използват в съответствие с указанията, дадени от съответното правителство, което е издало разрешението. 3. В рамките на възможното всяко правителство страна по Конвенцията предоставя на даден орган, който може да бъде посочен от Комисията, и в интервали, не по-дълги от една година, научна информация, с която то разполага, по отношение на китовете и китолова, включително и резултатите от проучванията, проведени в съответствие с параграф 1 от този член и с член IV“.

⁶ За 2008 г. – 12 квоти, виж директорския доклад на 59-то заседание на IWC: <http://www.iwcoffice.org>

⁷ Исландия е напуснала IWC през 1992 г. под предлог, че мораториумът не е вече необходим, след което се присъединява отново към IWC през 2002 г. с право на резерва по отношение на

уловени от започването на исландската програма за научни изследвания през 2003 г. Освен това Исландия обяви, че има намерение да улови 9 финвала⁸ и 30 обикновени кита джудже за търговски цели.

14. Двойният мандат на IWC за управление на китолова и в същото време за опазване на китовите доведе до крайно поляризиращи становища между водещите китоловни държави и противниците на китолова през годините. Тази стагнация заплашва международното сътрудничество и спъва по-нататъшното развитие към ефективното опазване на всички видове китове. Водещите китоловни държави са се стремели активно към присъединяването на страни съмишленици, за да се достигне необходимото мнозинство за отмяна на търговския китолов. На годишното заседание през 2006 г. в Сейнт Китс и Невис тези страни постигнаха слабо мнозинство, в резултат на което беше приета резолюция от декларативен характер в подкрепа на „устойчивото използване на китовите“ – израз, който се използва широко за потребителски цели или търговски китолов. Тази декларация беше сериозен повод за загриженост и подтикна Комисията да постави тази тема на дискусия пред Съвета⁹, както и да се обърне към всички държави-членки с цел присъединяването им към IWC.
15. В този смисъл Япония предлага вече от няколко години решения, които позволяват крайбрежен китолов на някои малки видове китове¹⁰. Такива предложения имат за цел да изменят обвързващия график, но досега не са успели да съберат необходимите гласове¹¹. Подобни изменения биха били равностойни на частично възобновяване на търговския китолов¹² и биха предизвикали отново преговори във връзка с квотите.

2. ОПАЗВАНЕТО НА КИТОВЕТЕ, ЗАЛЕГНАЛО В ОБЩНОСТНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

16. Съгласно член 174, параграф 1 от Договора за ЕО една от целите на политиката на Общността в областта на околната среда е насърчаването на мерки на международно равнище за регулиране на регионалните и международни екологични проблеми. Това включва опазването на видовете, напр. китове, на глобално равнище.
17. Европейската общност е поела ангажименти за опазването на китовите и другите китоподобни и прилага законодателство, което гарантира висока степен на защита, предимно в рамковата програма на политиката на Общността по опазване на околната среда.

мораториума. В документа за присъединяване към IWC Исландия е обяснила, че няма да поднови търговския китолов до 2006 г.

⁸ Финвалите са класирани като „застрашени“ в червения списък на застрашени видове на Международния съюз за опазване на природата и природните ресурси (IUCN).

⁹ Дискусии на Съвета по опазване на околната среда от 20 февруари 2007 г. и на Комитета на постоянните представители (Coterep) от 28 март и 2 май 2007 г.

¹⁰ Виж напр. обобщените данни на IWC за 2006, 2007 г.

¹¹ За да се направят изменения в графика са необходими гласовете на три четвърти от страните (член III, параграф 2 от Конвенцията)

¹² Както се изтъкваше често от други страни като Австралия (обобщен доклад за 2006 г.) и Обединеното кралство (устно изказване през 2007 г.).

18. В приложение IV на директивата за опазване на естествените местообитания¹³ се изброяват всички китоподобни. Всички видове китове са строго защитени срещу всякакво преднамерено посегателство, лов или убийство във водите на Общността. С въпросната директива също така се забранява отглеждането, транспортирането и търговията или размяната на екземпляри, взети от природата. Това законодателство не позволява възобновяването на търговския китолов на който и да е вид, изцяло или частично срещаш се във водите на Общността. Поради миграционния характер на популациите на китовете, става ясно, че целите на директивата за опазване на естествените местообитания могат да бъдат изцяло постигнати само при наличието на сравнима международна регулаторна рамка.
19. Регламентът за прилагане на разпоредбите на Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна (CITES) в ЕО забранява внасянето на китоподобни в Общността за предимно търговски цели¹⁴. Това високо ниво на защита е допълнително подсилено от морската стратегия¹⁵ на ЕО и предложената морска директива¹⁶, от която се очаква да засили защитата на китовете в ЕО като насърчава общата цел за добро състояние на околната среда в океаните и моретата на ЕС.

Оттук следва, че крайната цел на политиката на Общността в областта на околната среда по отношение на китовете е да се стреми към тяхната най-строга защита. Гореизброеното законодателство в областта на околната среда осигурява високо равнище на защита посредством изчерпателно хармонизиране на правилата.

Освен това, в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОПР), Общността има изключителна компетенция по опазването на биологичните ресурси в морето¹⁷. Като категория „живи животни“ китоподобните попадат в обхвата на приложение I от Договора за ЕО и са предмет на членове 33 и 38 от същия¹⁸. Освен това регламентът на Съвета относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството¹⁹ определя, че опазването, управлението и използването на живите водни ресурси попадат в обхвата на ОПР. На тази основа Общността е сключила споразумения в областта на рибното стопанство, които частично или изключително се отнасят до морските бозайници²⁰. Проблемите на

---

¹³ Директива 92/43/ЕИО за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.

¹⁴ Регламент 338/97/ЕО относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1. В допълнение Регламент (ЕИО) № 348/81 на Съвета относно общите правила за внос на продукти от китове и други китоподобни разрешава само вноса на изброените продукти, при условие че не се използват с търговски цели.

¹⁵ Съобщение на Комисията до Съвета и до Европейския парламент: Тематична стратегия за опазване и съхранение на морската околна среда COM(2005) 504 окончателен.

¹⁶ Предложение за директива на Европейския парламент и Съвета за създаване на рамка за мерки на Общността в областта на политиката за опазване на морската природа COM(2005) 505 окончателен.

¹⁷ Виж напр. дела C-141/78 [1979] ECR 2923, параграф 6 и C-804/79, [1981] ECR 1045, параграф 17.

¹⁸ Вж. член 32, параграф 3 от Договора за ЕО.

¹⁹ Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета (ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59).

²⁰ Виж например Решение 2005/938/ЕО на Съвета относно одобрение от страна на ЕО на споразумение за Международната програма за опазване на делфините, ОВ L 348, 30.12.2005 г., стр. 26.

китоподобните са залегнали също и във вторичното законодателство, прието по силата на общата политика в областта на рибарството, целящо да приложи международните ангажименти, поети в контекста на споразуменията за риболов, и да обърне внимание на защитата на китове в открито море²¹.

20. По силата на член 6 от Договора за ЕО изискванията за околната среда са включени в определението и прилагането на ОПР. Добър пример за този подход е Регламент № 1967/2006 относно мерките за управление на устойчивата експлоатация на рибните ресурси в Средиземно море. Този регламент включва строгата защита на китоподобните в дълбоките води на Средиземно море, наложена вече от директивата за опазване на естествените местообитания във водите на Общността²².
21. Законодателните мерки, приети от Европейската общност, имат за цел да гарантират защитата на китове на най-високо равнище. Те няма да доведат до резултати, ако не бъдат подкрепени от съответни действия на Общността на международно равнище, чиято цел е също гарантирането на ефективна регулаторна рамка за опазването на китове.
22. В настоящия момент, когато липсва стратегически подход или дори общо виждане по отношение на китолова, ЕС трябва да използва политическата и икономическата си тежест, за да се противопостави на влиянието на водещите китоловни държави върху политиката в областта на китолова и рибарството на други държави, по-точно от района на Африка, Карибите и Тихия океан (АКТБ). Утвърждаването на становище на Общността би позволило напр. въпросът за китолова да бъде включен в дневния ред на редовните заседания на многостранно равнище (напр. в контекста на Общата система за преференции (ОСП), на споразумението от Котону) или на двустранно равнище (напр. чрез постоянните представителства на Комисията).
23. По същия начин ЕС би могъл да води по-тясно сътрудничество с Норвегия и Исландия, две държави-съседки, които продължават да ловят китове в близост до водите на Общността²³, с цел да се опита да окаже влияние върху тяхната политика на китолов. Вероятно е тази ситуация, ако тя не бъде променена, да окаже влияние върху състоянието на популациите от китове, които са защитени от директивата за опазване на естествените местообитания. Действия на Общността биха допринесли за това, опазването на популациите на атлантическия кит да бъде включено в основните разисквания на IWC. Това би допълнило дълготрайните дискусии от основно значение, засягащи южното полукълбо (японската научноизследователска програма в Антарктика, предложения резерват в Южноатлантическия океан и т.н.)

---

²¹ Виж напр. Регламент (ЕО) № 973/2001 на Съвета за определяне на технически мерки за опазването на някои популации от далекомигриращи видове риби, *ОВ L 137, 19.5.2001 г., стр. 1*; Регламент (ЕО) № 1936/2001 на Съвета за определяне на мерки за контрол, приложими към риболовните дейности спрямо някои запаси от далекомигриращи видове, *ОВ L 263, 3.10.2001 г., стр. 1*;

²² *ОВ L 36, 8.2.2007, стр. 6*. Виж съображение 9 и член 3, параграф 1 относно защитени видове, във връзка с член 1, параграф 1 за обхвата (който включва дълбоките води на Средиземно море извън обхвата на директивата за опазване на естествените местообитания).

²³ Норвегия и Исландия създадоха регионална организация за управление на бозайниците (Северноатлантическа комисия за морските бозайници). Директивата за опазване на естествените местообитания не е включена в приложението за околната среда към споразумението за Европейското икономическо пространство.

24. За да може ЕС да се заеме с тези въпроси по най-ефективен начин, той трябва да има становище. Липсата му при такъв значителен форум за околната среда, който обсъжда въпроси в рамките на общностната компетентия, какъвто е IWC, е аномалия, която трябва да бъде отстранена.
25. Приетата неотдавна морска политика на Съюза²⁴ отчете необходимостта интегрираният подход към европейските морски въпроси да бъде отразен в контактите на ЕС с международни организации. Ето защо, за да може да се заеме с морските въпроси по най-ефективен начин, в това число и с китовете, Комисията ще работи в посока за насърчаване на координацията на европейските интереси и за утвърждаване на съответното становище на ЕС по време на ключови международни форуми.
26. В съответствие с принципа за единно външно представителство на Общността, важно е държавите-членки да подготвят следващите заседания на IWC чрез съгласуването на общо становище на ЕС в рамката на дискусиите в Съвета. Поради ограниченията, присъщи на статута на наблюдател на Общността, и в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, залегнал в член 10 от Договора за ЕО, подобно становище ще бъде изразено съвместно от държавите-членки в интерес на Общността в IWC²⁵. Важно е също останалите 7 държави-членки, които все още не са страни по IWC да ускорят процедурата по присъединяването си. Това би подкрепило слабото мнозинство на противниците на китолова, постигнато на заседанието на IWC през 2007 г.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

27. Забраната за търговски китолов, наложена от IWC, с цел да се гарантира възстановяването на популацията от китове съответства на целите на политиките на Общността. Но докато защитата е застъпена подробно в рамките на системата на Общността, на международно равнище не е така.
28. Неефективното прилагане на забраната поради резерви и възражения и липсата на подходящо регламентиране на китолова с научна цел, който се извършва извън каквато и да било съобразена с това международна регулаторна рамка на управление, подрива целта на мораториума върху търговския китолов²⁶.
29. Всяко решение в дългосрочна перспектива за по-добро регулиране на китолова следва по принцип да обърне задълбочено внимание на всички китоловни дейности, извършвани по различните дялове на Конвенцията, било то търговски китолов, китолов с научноизследователска цел, китолов по силата на възражение (Норвегия) или на резерва (Исландия), както и автохтонен китолов с цел осигуряване на препитание. Въпроси като строг режим на съответствие, наблюдение и докладване и т.н. също трябва да бъдат взети под внимание.

---

²⁴ COM (2007) 575

²⁵ Обединени дела 3,4 и 6/76 Крамер, параграфи 42 и 45, становище на Съда от 19 март 1993 г., 2/91, параграф 37, дело С-266/03, Комисия с/у Люксембург, параграфи 57 и 58, и дело С-433/03, Комисия с/у Германия, параграфи 63 и 64.

²⁶ Както изтъкват някои страни, предложението на Япония от заседанието през 2007 г. да намали пропорционално сегашния си улов на китове за „научни цели“, ако се внесе изменение за крайбрежен китолов на някои малки видове китове, потвърждава връзката между всички дейности, свързани с китолова. Що се отнася до научноизследователски проучвания в истинския смисъл, други страни настояват да не се прилагат смъртоносни методи.

30. Така първостепенната цел на Европейската общност в дългосрочна перспектива следва да бъде осигуряването на ефективна международна регулаторна рамка за всестранна защита на китове. В този смисъл Общността следва да подкрепи засиленото сътрудничество и да подобри ефективността в рамките на IWC. Тя следва да направи оценка, като се позовава, между другото, на ценното експертно мнение от държавите-членки, на извършената дотук работа по съставянето на РПУ и РСУ, както и на предишни предложения за преодоляване на разногласията между страните по Конвенцията с оглед да изиграе положителна роля за преодоляването на стагнацията в IWC.
31. Само съвместните действия и изработването на становище на ниво Общност биха дали възможност на държавите-членки на ЕС да осигурят развитието и прилагането на адекватна и строга международна регулаторна рамка за защита на китове. Комисията предлага на Съвета да вземе подходящо решение за тази цел.